



ת"פ 16451/06/15 - מדינת ישראל נגד חנה אביגיל רייזמן

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 16451-06-15 מדינת ישראל נ' רייזמן ואח'
תיק חיצוני: 0002243052014

בפני	כבוד השופטת אליאנא דניאלי
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשמת	חנה אביגיל רייזמן

החלטה

בפני בקשה לתיקון כתב האישום בהוספת עד תביעה.

המאשימה מבקשת להוסיף כעד תביעה את מי שהיה נאשם 2 בתיק זה ונגזר דינו, מר סרגיי רייזמן.

המאשימה טוענת בבקשתה כי הנאשמת העלתה גרסה כבושה במעמד מתן תשובתה לאישום, בכך שלראשונה טענה באותו מועד כי באירוע המפורט בסעיף 7 לכתב האישום לא נכחה במקום, וכי מי שהיה אחראי על הילדים באותה עת הוא הנאשם 2. נטען כי לפיכך, ועל מנת לאפשר לבית המשפט לבחון את התמונה הראייתית המלאה, יש לאפשר את צירופו של הנאשם 2 לרשימת עדי התביעה, משהודה במיוחד לו ונגזר דינו. כן נטען כי אין בבקשה זו משום פגיעה באפשרות הנאשמת להתגונן, שכן חומר הראיות הרלוונטי לעדותו של מר רייזמן מצוי בחומר החקירה אשר הועבר זה מכבר לרשות ההגנה, ולפיכך אין בכך כדי להפגיעו.

מנגד, מתנגדת הנאשמת לבקשת המאשימה. ב"כ הנאשמת ציין בתגובתו כי תגובת הנאשמת לכתב האישום ניתנה כבר ביום 19.7.16, וכי בתשעת החודשים שחלפו ממתן התשובה לאישום לא ביקשה המבקשת לתקן את כתב האישום, אף לא עם תחילת פרשת התביעה. הוטעם כי רוב פרשת התביעה למעשה כבר נשמע בבית המשפט, וכי זו טרם הסתיימה אך בשל הצורך להעיד שוטר אשר עדותו טכנית. כן נטען כי הנאשמת ביססה את קו הגנתה בין היתר בהסתמך על רשימת עדי התביעה, ולפיכך תיקון כתב האישום בשלב זה יגרום לה לעיוות דין.

סמכותו של בית המשפט לתקן כתב אישום לאחר תחילת המשפט מצויה בסעיף 92(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, הקובע כי:

"בית המשפט רשאי, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, לבקשת בעל דין, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן;



התיקון ייעשה בכתב האישום או יירשם בפרוטוקול".

בהתאם להלכה הפסוקה, יש מקום לשקול בחיוב תיקון כתבי אישום כאשר הדבר מתבקש, במטרה לעודד משפט צדק ולאפשר למאשימה להציג בפני בית המשפט את התמונה הראייתית המלאה ולהביא בכך לחקר האמת. מנגד, יש לבחון באם התיקון אינו פוגע בזכותו של הנאשם להליך הוגן.

על פי רוב נוהגים בתי המשפט להיעתר לבקשות לתיקון כתב האישום בטרם ניתנה תשובה מפורטת של הנאשם לאישומים, או בטרם הוחל בשמיעת הראיות. ואולם, כאשר מתבקש תיקון כתב האישום לאחר תחילת המשפט, ודאי בעיצומה של פרשת התביעה, מלאכת האיזון שבין האינטרס הציבורי להביא לחקר האמת, אל מול זכותו של הנאשם להליך הוגן, מורכבת יותר.

בענייננו, כפי שצוין בתגובת ב"כ הנאשמת, אין המדובר בשלב של מסירת תשובת הנאשמת לאישום או בשלב שבטרם תחילת שמיעת הראיות. עסקינן בשלב מתקדם של הבאת הראיות, כאשר נשמעה זה מכבר רוב פרשת התביעה, ונחקרו על ידי הצדדים העדים הרלוונטים למעשים המיוחסים לנאשמת, ובהם המעשה המצוין בסעיף 7 לכתב האישום, בשלו מתבקש כעת תיקון כתב האישום כאמור.

בחנתי את בקשת המאשימה, ולא מצאתי במסגרתה נימוק כלשהו בשלו לא הוגשה בקשתה בשלב מוקדם יותר, כפי שראוי היה כי תעשה. ככל שסברה המאשימה כי יש מקום לתקן את כתב האישום, מצופה היה כי תבקש זאת לאחר גזירת דינו של הנאשם ובטרם ניתנה תשובת הנאשמת לאישום, ולכל המאוחר בטרם הוחל בשמיעת הראיות.

חרף זאת, ומתוך נקודת המוצא כי בתיקון המתבקש יהא כדי להבהיר את התמונה הראייתית, כטענת המאשימה, יש לבחון האם היעדרות לבקשת המאשימה כעת אכן תהווה פגיעה בהגנת הנאשמת.

בחנתי את גרסת הנאשמת במשטרה לאמור בסעיף 7 לכתב האישום, שם טענה כי היא שהיתה אחראית על התינוק במועד האמור, ולגרסתה אף שהתה עימו בפועל. לפיכך, אכן טענתה כי באותו מועד היה הנאשם אחראי על התינוק מהווה לכאורה משום גרסה כבושה שלא נטענה במשטרה. זאת ועוד, בחנתי את העדויות שנשמעו בפניי והרלוונטיות לסעיף זה, ובהן עדויות השכנים אשר ראו את התינוק זוחל על הכביש במועד האמור. בהקשר לכך דומה כי לא יכול היה ב"כ הנאשמת לנהל את חקירתם אחרת לו היה הנאשם מצורף כעד תביעה טרם עדות השכנים, שכן הדעת נותנת כי השכנים ועדי התביעה האחרים אינם חשופים להסדרי ההשגחה השונים ולחלוקת האחריות על הילדים, בין הנאשמת לבעלה - הנאשם.

נוכח דברים אלו, ומשלא פורט כיצד פגעה ההתנהלות האמורה של המאשימה באופן קונקרטי בהגנת הנאשמת, איני סבורה כי יהא בכך משום עיוות דין להיעתר לבקשת המאשימה. בענין זה ר' האמור **ברע"פ 2363/10, יצחק בן אברהם נ' מדינת ישראל**, במסגרתו הוטעם כי מאחר שתיקון כתב האישום נעשה טרם סיום פרשת התביעה, יכול היה הנאשם להתמודד עם התיקון במסגרת פרשת ההגנה, וכי אף הותר לו להעיד שוב, נוכח התיקון, שניים מעדי התביעה שכבר נשמעו. לפיכך, ככל שייטען כי ניתן היה להוסיף ולחקור את העדים אשר כבר העידו בפניי, בהקשר האמור, אשקול להשיבם לדוכן העדים על מנת להבהיר סוגיות שטרם הובהרו, ואשר רלוונטיות לתיקון המבוקש.

נוכח דברים אלו, יתוקן כתב האישום כמבוקש.



ככל שמבקשת המאשימה להעיד את מר רייזמן, תזמנו למועד שנקבע.

לצד ההיעתרות לבקשת המאשימה, נוכח העדרו של עיוות דין לנאשמת, אני מוצאת לציין כי יש להצר על השיהוי בו נקטה המאשימה, וכי מצופה כי ככל שמבקשת המאשימה לתקן כתבי אישום, תעשה כן בהקדם האפשרי ולא בשלבים מאוחרים של ההליך, ללא טעם ממשי לשיהוי.

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד ניסן תשע"ז, 20 אפריל 2017, בהעדר
הצדדים.